

Dobar Srbin je jedino - Hrvat!

Kad bi imao prilike reći samo jednu rečenicu ljudima koji vode Srbiju (ako joj ti isti uopće žele dobro) o politici Srbije prema Hrvatskoj rekao bi im ovo:

"Vjerovanje da vas Hrvati neće napadati jer vi ne napadate Hrvate je isto kao i vjerovanje da vas hijena neće pojesti zato što vi ne jedete hijene."

Recimo da se u trenutku potpisivanja kraja rata između dvije vojske odigravala negdje još neka bitka. Raketa koja je bila ispaljena na protivničku vojsku i dalje je letjela prema svom cilju iako je baš tada potpisan mir. Raketa je bila programirana i zato se nije zaustavila. Isto je sa Hrvatima. Nije bitno je li rat ili mir, hrvatska nacija je stvorena i programirana da napada Srbe. Ne postoji niti jedan čovjek koji prihvaća hrvatstvo, a da ujedno nije i anti-Srbin. Kao što su i pisali mnogi hrvatski intelektualci poput Mandića, Hrvati svoj identitet izgrađuju na anti-srpstvu. Zato je moguće čuti na utakmici između Hrvatske i Islanda da hrvatski navijači pjevaju o klanju Srba, iako Island sa Srbijom nema veze. Svrha rakete je da pogodi cilj, svrha hrvatstva je anti-srpstvo.

Hrvatstvo je parazitska ideologija. Parazit živi tako što iskorištava resurse domaćina. Samo za sebe, bez Srba, hrvatstvo ne može postojati. Ono je uvijek "anti", uvijek "protiv". Teška je to i gorka spoznaja. Da je ljude koji su nekad bili Srbi Katolička crkva programirala da budu najveći neprijatelji Srba. Tu činjenicu

srpski političari moraju uvijek imati na umu. Jer događaji od 1941.-1945. kao i oni od 1991.-1995. samo su prva faza. Za Američke doseljenike dobar Indijanac bio je jedino mrtav Indijanac. Za Vatikan, dobar Srbin je mrtav Srbin ili eventulano pokatoličeni Srbin - Hrvat. Jer Hrvati su narod koji ne mari za čast, u katoličkim kulturama čast je nepotrebna kategorija koju je zamjenio makjavelistički model po kojem cilj opravdava sredstvo. Zato se vatikanska propaganda u borbi protiv Srba služila lažima, pokoljima, protjerivanjima... a sve u cilju privođenja Srba u "pravu vjeru".

Kako su Srbi na prostorima današnje Hrvatske prihvaćali katoličku vjeru, tako su se sve više rasrbljavali. I nije toliko bitno jesu li se izjašnjavali kao Srbi, radilo se o tome da su se njihove mentalne i duhovne matrice mjenjale. Oni su sa katoličkom vjerom postepeno prihvaćali i katolički mentalitet, katolički način razmišljanja. Nisu rijetki primjeri kada je neki Srbin prodao čast. Ali već to što se čast mogla prodati, izdati, pogaziti pokazuje da je ona u srpskom društvu bila važna kategorija. U hrvatskom ona nije postojala kao što ne postoji ni danas.

Još za vrijeme tridesetgodišnjeg rata između protestanata i katolika u 17. stoljeću, vojne jedinice iz hrvatske koje su bile sastavljene uglavnom od Srba katoličke vjere činile se najsvirepije zločine. U 2. svjetskom ratu, nekoliko hiljada Hrvata na istočnom ratištu bili su od samih njemačkih zapovjednika opisani kao pljačkaška horda koja je činila stravične zločine nad ženama i djecom. Kako je ljudsko biće uopće moglo činiti takve zločine poput ovdje spomenutih ili onih u Jasenovcu i Oluji pitanje je za psihologe. Vjerujem da dio odgovora leži u učenju po kojem je katolička vjera jedina spašavajuća, a svi ostali, čak ako su činili ma kakva dobra djela idu u pakao. Kao što konkvistadori u Indijancima nisu vidjeli ljudska bića, tako vjerovatno Hrvati u Srbima nisu vidjeli ljude, nego zabludjele šizmatike koje treba ili pokrstiti ili pobiti.

Nedavno je jedan visoko rangirani izraelski političar na pitanje zašto je izraelska vanjska politika skolna Hrvatima odgovorio: "Ja mnogo više volim Srbe nego Hrvate. Ali za razliku od Srba, od 1992. kad je nastala, do danas, Hrvatska je uvijek na strani Izraela i Amerike." Zaista se u ovim riječima krije suština. Dovoljno je da Amerikanci samo spomenu sankcije Rusiji, Hrvatska ih već uvodi. Hrvati imaju takav sluganski mentalitet, da poput izdresiranog psa već unaprijed znaju šta njihovi gospodari žele.

Srbija može birati. Ako izabere politiku u kojoj će gledati svoje interese stalno će biti u sukobu sa zapadom, stalno će Hrvati kao potrošno sredstvo zapada biti gurani na Srbe, u nekim novim "Olujama". Ako pak, Srbija izabere da se savije pred zapadom, onda to više i nije Srbija. Ako Srbi poput Hrvata kleknu, a još pritom i prihvate katoličku vjeru zasigurno bi svi vansko-politički problemi Srbije nestali, ali da li bi to i dalje bili Srbi? Jer srpski duh ne trpi ograničenja, sluganstvo i dodvorništvo. Srbi su jedini narod koji se sam oslobodio od Turaka, dok su Hrvati uvijek prvi pretrčavali u tabor pobjednika, Srbi su ostajali uz svoje saveznike čak i onda kad bi ti saveznici i sami sebe izdavali. Zagreb je oduševljeno dočekao naciste. Beograd je rušio trojni pakt onda kad se ni Sovjeti nisu imali hrabrosti suprotstaviti Hitleru. Dok su se Hrvatili skrivali po podrumima radi dva miga 21 koji su nadletali Zagreb, Srbi su sa majicama na mete na mostovima čekali NATO avijaciju.

Danas se, uglavnom među prodanim srpskim intelektualcima može čuti kako je Srbija imala jako puno stradanja i patnje radi takvog stava. A koju je Hrvatska imala korist od klečanja? Je li Hrvatska u dugovima do grla, puno većim nego Srbija (vanjski dug Hrvatske je dvostruko veći od duga Srbije, iako je Hrvatska dvostruko manja)? Jesu li sve hrvatske firme, banke, hoteli, telekomunikacije u vlasništvu stranaca? Da li desetine hiljada mladih svake godine napušta Hrvatsku, a prema posljednoj anketi 82 posto Hrvata želi napustiti Hrvatsku?! I gdje je ta korist od toga što je Hrvatska bezpogovorno prihvatila sve što je zapad tražio, ušla u Europsku Uniju i poslala svoje vojnike da u sklopu NATO imperijalističkih

ratova ubijaju djecu po islamskom svijetu? Situacija dolazi do apsurdna kad u posljednjem hrvatsko-srpskom sukobu oko granice Europska Unija ne staje na stranu svoje članice Hrvatske, već na stranu Srbije! I kako nakon svega iko u Srbiji može tražiti od Srba da postanu Hrvati?!